ces m die pectrauerit fr̃e tuus ī te et
sepaes in die quersus fuit ad te dicẽs
penitet me dimitte illi. g̃ stat autẽ
q̃ illud q̃d dimittit dispulidiis
dimittit. Aliud est ꝯfessio oris ꝑ6.
Frã est ultra sãificacio eius q̃d ideo d̃
q̃ ultra ꝯfessio dicit mũdat a pctis.
Aliud est pr̃ã deseruo. sine h̃ eñ nõ
sufficit confessio. Pũb xxxvij. Qui q̃
fessus fuerit scelera sua et relinquit ea
miam ꝯsequitur. Aliud est satisfactio
nis ī posite cõpleo. Dicit de quodã
cui manus erant demigte. eo q̃ eñ
eis fcasset homagiũ dyabolo q̃ pq
q̃ ad cor reũsus faciebat pniam m
unctã. paulatim sicut faciebat pe
nitẽciam tralbabant manus eius
et cõpleta pnã. ex toto sũt dealba
te. Ex quo habeẽ argumentũ q̃ exe
cucio satisfactois valet ad dealbacõ
nẽ sãificacionis aie. Et ideo dicat apl's
Roma. vi. Exhibete ꝛseruẽ mẽbra
vra iustiae scilicet sãificacionis ī sãifi
cacionẽ. Aliud est opa miẽ. Nõ eñ
pt esse sicut dicit Ambro. q̃ vnus flu
at per miam et fons pnã sicretur. ī
ideo qui fiat miam deg ꝓmus misere
bit Matth v. Dñi misericordes q̃m pi
miam q̃sequtur. Aliud est remissio
iniurie. Exo xxviij. Relinq proximo
tuo nocẽti te. et tuã depcãm ꝑ pctã
soluent. Aliud est remissio ecclie sua.
Joh iiij. Quorũ remiseritis pcta re
mittuntur eis. Aliud est flagellum
dñi pie susceptũ. Tho. iij. Cũ iratus
fuerio miam facã et ī tpe tbulacois
pctã dimittis hijs qui inuocant te.
Aliud est mcessio sancta. Job seruꝰ
meus orabit pro vobis ut nõ ipute
tur vobis stultiia. Job vltio Aliud e
merũ alienũ. Luc quito Quoz fidẽ
ut vdit aut palitico. hõ remittit ei
pctã tua. Aliud est imensitas dilcois.
Luc vij. Dimittũt ei pctã multa q̃m
dilexit multũ. Oãti igit proꝑtãs
laborãdũ est ĩa ista ut leuatis ma
nib⁹ opum cũ voce orõ eg aq̃ exau
diat. De tẽptacoib⁹ Caplm. CCi.

Ultra q̃rit et vltimũ q̃d dicat et
m tẽptacõnẽ nõ mducatur.
Notand⁹ q̃ sũt quidã quos dyabolꝰ
nũq̃ vel raro temptat qui scilicet si
bi gratis seruiũt. Gregoꝰ. Illos pul
sare neglgit quos iure queto posside
re se sentit. Alios vo qui rpõ seruiũt
magis temptacoib⁹ vexat sicut phao
filios isrl et ideo dicit Exo. Filii acced
ad seruitutẽ dei ꝑpara aiam tuam ad
tẽptacionẽ. Hũt autẽ multe causeq̃e
dyal magis ī pugnat seruos dei. v
na est superbia. superbꝰ eñ dyabolꝰ c. et
ideo q̃n aliquẽ videt se cõtra eũ mu
mentem idignatus insurgit cõtra
eũ. sicut tyrannꝰ minentẽ se gra
eũ. Gregoꝰ. Antiquꝰ hostis tanto
ĝiuꝰ cõtra bonos seuit. q̃to vallari
eos cõspicit. Alia est iudia. iudia ei
quã habuit ab iaco ergn hoiem. ne as
centeret ī celũ nõ cessat. et ideo q̃n videt
illuc bonos tendere mite cos ī pcedẽ
Illos hostis ãnqui magnope rape m
tit quos despãs ĕremꝰ studijs iungere
lestib⁹ cotẽplat. Alia est vmdã. est
eñ malicosꝰ. et ideo q̃n aliquis fuat
ea virtutũ cum ī pellendo a se. sic ei mit
se vmdicare. Gregꝰ. Cato dyalꝰ
m hoĩs fractõe duriozẽ se exhibet. q̃
to ab eo pfectus fuit dolet. Alia ẽ cau
sa iuidie ãtique ĩe dyabolũ 4 hoĩes
in quib⁹ bom magis ei ĕtellãt. et id
ꝑ eos ĝiuꝰ ī pugnat. Gregoꝰ. Hostis
nẽ adhuc ī hac vita nos positos. q̃n
to magis sibi nos rebellare cõspicit. tan
to acriꝰ nos ī pugnare q̃tendit. Alia
causa est ī pedimentũ aliorũ. bonoꝝ ei
est alios iuuare. et id dyabolꝰ dat ea
ĩm ĕa se facẽ ne tali iuuamẽ possint
itendẽ. Gregoꝰ. Fit plerũq; ut hostis
callidꝰ. deu mlte tribulꝰ tẽptet in
semetipõ. q̃to eñ ꝑualeat ī corde alie
no videt. ut dñ illũ ad se tuendũ iuo
cant liberiꝰ aliena corda ĩuadant.
Alia ẽ amoꝝ tẽpandi sicut accidit ī
raptoꝝ q̃ libenꝰ turbãt priam
ut plꝰ valeant tẽpdare. Gregꝰ. Iuc
cõtra bonos cõsiliũ malignꝰ spũs

mdesimenꝰ iount. ut quos dñs iure ī tũ
quillitate cõspicit. turbat ad voza
ginẽ culpe trahant. Hacendũ autẽ q̃
dñs huiusmoi tẽptacões nõ ꝑmit
teret eueire clãs suos quibꝰ omnia
cooꝑant ī bonũ nisi cederẽt ad rpõ
rũ vtilitatẽ. Posit gꝰ illis sagitta illoꝝ
Corin x. Facet cũ tẽptacõe ꝓuen
tũ et hoc ad multa. Primo ad iquitẽ
dũ sciam pugnãdi sicut torneamen
tũ milti. Exo xxxiij. Qui non est
tentatꝰ qualia sit scat scalicet de bel
lo spũali ad quã sciam sume valet
exprienca. Hcõ ad expellendã negl
gẽciã qui eñ nõ sencũt se hostes
hiẽ fireꝰ ter pgressũt. Glosa. Sup illo
vbo ꝑba me dñe et tẽpta me. dicit
nisi tẽptauer neglgẽtes essem. Tao
ad pfiaendũ ī virtutib⁹. Dñs cudã
fr̃i dicens q̃ nõ hiẽt tẽptacões
dixit seuer. vade et roga deũ mouere
conr̃e te bellũ. q̃n pugnãdo ꝓficiat
aĩa. sicut dr̃ ī vi prin. multũ adiuat
sibi virtꝰ lacessita. sicut tamꝫ pnoc
tatꝰ fit bellicosior. Dñs ad expel
lendũ elacõnẽ. Cor. xij. Ne magnitu
do ĕuelacionũ extollat me datꝰ est
michi ãgelꝰ sathane q̃ me colaphi
zet. Et gregꝰ. Quia nobiscũ dispsacõ
ne agitur ut mens nõ nimiꝰ pulsacõe
culpe feriat nã esse se magnanũ vi
rũ homo credit. si nimiꝰ earũdẽ virũ
desim ĩtra mẽtis archana sentiret.
Dñs ad alios īstruendũ. vnde ei scr̃
qui tũsierũt ꝑ multas tẽptacões
melig sciũt alios tẽptatos instruere
Cor i°. Hinc ĕbulam ꝑ vrã exhorta
cõne id est ut sciamꝰ vos exhortan
ĕa silia. Hebr xij. In eo ī quo tẽptatꝰ
est potẽs est et alios auxiliari. Exto
ad coronã gsequẽdam. Ja. i°. Ebtus
vir q̃ suffert tẽptacõnẽ q̃m cũ pba
tus fuerit accipiet coronã vite. Hac
dñs ait q̃ sicut tẽptacões quorũdã
saluet bonus cedit ī lonũ exẽ. rpi
ciu nullomõ potuerẽt nocẽ. ita qui
busdã cedũt ī malũ. ut patet ī pri
mis pntib⁹. Hmoi aũt malũ est

multipler. Primũ est deceptõ Hen iij.
Serpens decepit me dicit mulier nõ
cessauit autẽ dyaꝰ ab huiusmoi decep
cõne ymo valde dilatauit eã. Apoc
xij. Dyabolꝰ et sathanas qui seducit
vniũsũ orbem. Hcõm est q̃ipie in
flãmacio. Job xlj. Aluꝫ eius primas
ardere fiat. Gregꝰ. Tanto in primis a
lutũ leuiathã flat. q̃to mstu suggestio
nis occulte mẽtes hiãnas illicite in
flãmat. Tercũ est illãcio. Thi. vi. q̃
volũt diutes fieri iadunt ī tempta
cones et ī laqueũ dyaboli. Quãtũ est
auulso senũs toaus bom a corde. Luc
viij. Venit dyaꝰ et tollit verbũ saluꝫ
semãtũ de corde eoz ne credẽtes salu
fiãt. Quãtũ est vulneracio et spoliacõ
ab oĩ bono. Luc x°. Homo q̃dã midut
ī latrones qui expoliauerũt eum et
plagis ĩpositis abierũt semiuino re
licto. q̃d fit pauldubio q̃n q̃s ꝺducẽ
ī dyaboli temptacionẽ. Hertũ ẽ sepa
cio a deo. Luc viij. Et ī tpe tẽptacois
credũt sicut fecerũt illi de quib⁹ Thi
vi. Cõuersi sunt retrosũ pq sathanã.
Dna q̃ temptacões tãm vtiles sũt
hijs qui nõ supant ab eis. et nocue
hijs qui viam̃ apponẽda est cura
mariã omnib⁹ ut ī tẽptacõnẽ non
ĩtrent. Jur illud Matth xxvi. Vigi
late et orate ut nõ ĩtretis ī tẽptacõ
nem. Inire vo quis dicat q̃n vsq ad
cõsensũ pducat. Hũt aũt multa q̃ ad
hoc cauendũ valẽt. Primũ est assidua meoria
belli qui eñ assidue cogitat se hos
tes hiẽ melig sibi cauet. Et ideo q̃
Job xl°. Memento belli. Hedim est vi
gilãcia sicut fit ī castris tpe hostiliꝫ
m quib⁹ vigilat ecia de nocte ppe
hostiũ pculũ. Tõ dicit Pet ij°. Vigi
late quia aduersarius vr tr leo cout
giens quẽ devoret. Tercũ est q̃for
tacio cordis multi eñ ex cordis de
fectũ solent ī pugna sucũbẽ. et ideo
dr Josue primo. Cõfortare exposto
robustus noli metuẽ et noli timere
Quãtũ est conatꝰ ī pugnãdo. Ja. iiij°.
Resistite dyabolo et fugiet a vobis.